

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ, ПОЛІТОЛОГІЇ ТА СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан факультету іноземної філології
та соціальних комунікацій

_____ О.М. Медвідь
« _____ » _____ 2017 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ПСИХОДІАГНОСТИКА
(назва навчальної дисципліни)

Освітньо-кваліфікаційний рівень бакалавр
(бакалавр, спеціаліст, магістр)

Напрямок підготовки (спеціальність) 6.053 Психологія

(шифр та назва напрямку підготовки (із зазначенням за необхідності фахового спрямування) або шифр та назва спеціальності)

Форма навчання _____ денна
(денна, вечірня)

ХАРАКТЕРИСТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
_____ обов'язкова
(обов'язкова, за вибором ВНЗ, за вибором студента)

Семестр викладання	Загальний обсяг, годин/кредит.	Аудиторні заняття, годин				Самостійна робота студента, годин			Форма контролю ісп. (д/зал.)
		Всього	Лекції	Практичні (семінарські)	Лабораторні	Всього	тому числі		
							ІРС під керівн. ача	Інд. завданн. вид / обсяг	
5,6	300/10	96	56	40		204		204	Диф.зал.

Розробник _____ канд. психол. н., практичний психолог Колісник Л.О.
(вказати авторів, їх наукові ступені та посади)

Затверджено на засіданні кафедри, протокол № _____ від « _____ » _____ 2017 р.

Суми – 2017 р.

МЕТА

1.1. Мета та завдання викладання навчальної дисципліни

Навчальний програма курсу «Психодіагностика» розроблена з урахуванням вимог щодо удосконалення підготовки психологів, які повинні вміти здійснювати психодіагностичну роботу у всіх сферах їх практичної діяльності.

Метою викладання курсу «Психодіагностика» є: забезпечення майбутніх психологів теоретичними знаннями з основ психодіагностики та озброєння умінням застосовувати на практиці психодіагностичний інструментарій, використовуючи загальні теоретико-методологічні принципи психодіагностики.

Завданням вивчення дисципліни є:

- Ознайомити слухачів з класифікацією методів та психометричними основами психодіагностики.
- Проаналізувати специфіку використання тестів, стандартизованих самозвітів та проєктивних методик.
- Розкрити особливості організації та проведення психодіагностичного обстеження, а також наукового експериментального психологічного дослідження.
- Висвітлити специфіку психодіагностики різних сфер особистості.
- Охарактеризувати використання психодіагностичного інструментарію у роботі з різними категоріями клієнтів.
- Виробити у слухачів ряд практичних умінь та навичок; сприяти становленню професійного мислення психолога; активізувати особистісний та творчий потенціал майбутнього фахівця.

В результаті вивчення дисципліни студент повинен:

ЗНАТИ:

- теоретико-методологічні принципи та психометричні основи психодіагностики; специфіку використання різних методів психодіагностики;
- теоретичні основи організації і проведення психодіагностичного обстеження, його основні етапи;
- використання психодіагностичного інструментарію у роботі з різними категоріями клієнтів та особливості психодіагностики різних сфер особистості.

ВМІТИ:

- відбирати методи для проведення певного типу дослідження, усвідомлювати їх доцільність, обмеження та переваги; чітко визначати, які структурні компоненти особистості діагностує кожна конкретна методика;

- у процесі відбору методик для конкретного психодіагностичного обстеження, вміти визначати їх точність, надійність та валідність;
- застосовувати на практиці загальні теоретико-методологічні принципи психодіагностики; забезпечити дотримання всіх вимог до проведення психодіагностичного обстеження, запобігати помилки, які можуть бути допущені непрофесіоналами;
- самостійно вести картотеку методик, за необхідності поставити задачу програмісту;
- проводити науково-методичну роботу: чітко визначати проблему, висувати гіпотезу, проводити науковий експеримент;
- вміти правильно сформулювати та оформити психологічне заключення;
- самостійно визначати появу високої похибки в результатах, відсіювати недостовірні протоколи; використовувати прийоми та способи для запобігання можливих викривлень та отримання найбільш повної інформації;
- систематизувати та інтерпретувати діагностичні результати, робити висновки та прогнози щодо психологічного діагнозу та запобігати помилок у його встановленні;
- підбирати методики для діагностичного обстеження представників різних вікових груп;
- встановлювати ступінь розвитку психічних властивостей та процесів, їх якісний і кількісний показник;
- визначати методи та специфіку психодіагностичної роботи з особами, які мають порушення психічного розвитку та відхилення у поведінці;
- визначати якою мірою стандартизовані самозвіти, тестові норми можна застосовувати в певному культурному середовищі, з даним контингентом;
- здійснювати психодіагностику основних соціально-психологічних характеристик групи, проблем лідерства та управління з метою подальшої їх оптимізації.

ПРОГРАМА

Заліковий кредит 3-модульний цикл

Обсяг навчальної роботи 10,0 кред.

Курс “Психодіагностика” передбачає тісний зв’язок з дисциплінами: загальна психологія, соціальна психологія, психологія розвитку, історія психології, психокорекція тощо.

Водночас курс “Психодіагностика” може розглядатися як основа для вивчення курсу «Методика роботи практичного психолога», «Психотерапія та психокорекція», «Медична психологія» а також деяких спецкурсів, які студенти будуть вивчати на старших курсах.

Модульний цикл I

Тема 1. Вступ до психодіагностики. Класифікація психодіагностичних методів

Предмет психодіагностики як наукового знання. Структура, завдання та стан сучасної психодіагностики. Елементи поняття "психодіагностика": суб'єкт, методики, взаємодія діагноста і досліджуваного, діагноз. Задачі психодіагностики. Основні складові теоретичної психодіагностики: предметні галузі психології, диференційна психометрика, практичні сфери застосування психологічного знання. Практична психодіагностика. Зв'язок психодіагностики з іншими науками. Виникнення і етапи розвитку психодіагностики. Тенденції становлення сучасних напрямів у психодіагностиці. Критика тестів. Розвиток вітчизняної психодіагностики. Психодіагностична література: наукові повідомлення, довідково-методичні та популярні видання, інструктивні матеріали. Професійні та популярні методики психодіагностики. Класифікації психодіагностичних методів за О.О.Бодальовим, В.В.Століним (за характеристикою того методичного принципу, який встановлений в основу даного прийому: об'єктивні тести, стандартизовані самозвіти, проєктивні техніки, діалогічні техніки; за мірою включеності в діагностичну процедуру самого психодіагноста: об'єктивні і діалогічні).

Літ. основна: [1, с. 276-278]; [3, с. 40-43]; [4, с. 81-89].

Додаткова літ.: [12, с. 264-279];

Тема 2. Психометричні основи психодіагностики. Характеристика тестів.

Допсихологічні тести. Визначення поняття психологічного тесту. Переваги та проблеми використання тестового методу в психодіагностиці. Види тестів в психодіагностиці. Теорія розвитку тестів. Психологічний тест як об'єктивне вимірювання. Умови об'єктивності. Етапи стандартизації. Норми виконання тесту. Психометричні вимоги до методики: репрезентативність, надійність, валідність, достовірність. Репрезентативність. Необхідність статистичного відношення репрезентативності в практичній психодіагностиці. Репрезентативність тестових норм. Тематична репрезентативність. Надійність. Фактори надійності. Методи оцінки надійності (ретестова надійність, еквівалентна надійність, "розщиплення" тесту). Валідність. Типи валідності. Первинна валідність: зовнішня і внутрішня. Вторинна валідність: практична (прогностична і співпадаюча); теоретико-емпірична (валідність за об'ємом; оцінна; конструктивна). Достовірність. Прийоми забезпечення достовірності тесту. Основні типи даних в психодіагностиці (L-дані, Q-дані, T-дані). Рівні і шкали вимірів. Види вимірів.

Культурно-рекреаційні центри України. Рекреаційна функція бібліотеки.

Літ. основна: [7, с. 8-35]; [8, с. 55-135].

Тема 3. Стандартизовані самозвіти та проєктивні методики.

Типи стандартизованих самозвітів. Методичний принцип стандартизованих самозвітів. Характеристика тестів-опитувальників (одновимірні та багатовимірні опитувальники, опитувальники рис особистості (конституційних, індивідуальних, особистісних), типологічні опитувальники, опитувальники мотивів, інтересів, цінностей, установок особистості. Характеристика відкритих опитувальників. Особливості шкальних технік. Характеристика ідеографічних технік. Чинники, від яких залежить достовірність

самозвіту. Причини невірогідності самозвітів: відсутність чіткого уявлення про те, про що його запитують; на респондента впливає чинник соціальної бажаності; респондент не здатний оцінити ті риси, про які його запитують; позиційний стиль відповідей; респондент відповідає випадковим чином. Способи "захисту" від фальсифікації даних: питання, які дублюють один одного (дуже близькі синоніми); прямі і зворотні питання; шкали неправди. Теоретичні джерела проективного методу: психоаналіз, холістична психологія, експериментальні дослідження New Look. Проективний підхід до вивчення особистості: проективна психологія; проєкція; контроль і когнітивний стиль; принципи, що лежать в основі проективного дослідження особистості. Проблеми реалізації проективного підходу. Проективні методик і дослідження позасвідомого. Класифікація проективних методик: конститутивні, конструктивні, інтерпретативні, патаретичні, експресивні, імпресивні, адитивні. Загальна характеристика проективних методик: особливості, що відрізняють їх від інших методик (особливості стимульного матеріалу, поставленої перед респондентом задачі, обробки і інтерпретації результатів); переваги і недоліки. Діагностичне значення проективних методик.

Літ. основна: [5, с. 46-49]; [9, с. 465-472].

Модульний цикл II Психодіагностика як практична діяльність

Тема 4. Організація і проведення психодіагностичного обстеження. Етапи психодіагностичного процесу

Ситуативна змінна психодіагностичного обстеження. Емоційні і поведінкові бар'єри в ситуації психодіагностичного обстеження. Умови попередження негативного впливу ситуативної змінної на результати психодіагностичного обстеження: комфортні фізичні і соціально-психологічні параметри обстеження; попередження чуток і загальних уявлень про суть, процедури і наслідки психодіагностики; конфіденційність обстеження. Змінна мети обстеження: наукове дослідження, інформування, психологічна корекція. Зміст інструкції. Змінна тестового психодіагностичного завдання. Діагностичний експеримент в психології: орієнтуючий ("пілотажний"), критичний, методичний. Змінна особистості досліджуваного. Типи досліджуваних. Змінна особистості психолога в дослідженні. Особисті і професійні якості психолога. Загальна характеристика психодіагностичного процесу. Діагностичні ознаки. Діагностичні категорії. Основні етапи психодіагностичного процесу: емпіричний, етап переробки і інтерпретації, етап прийняття рішення (постановка діагнозу). Помилки психодіагноста на емпіричному етапі (помилка спостереження, реєстрації, інструментальні помилки). Способи переробки даних: клінічний, статистичний. Інтеграція отриманих даних: емпірична, теоретична. Помилки на етапі інтерпретації даних. Психологічний діагноз. Предмет психодіагностичного діагнозу. Рівні психологічного діагнозу: симптоматичний діагноз, етіологічний діагноз, типологічний діагноз. Специфіка формулювання та оформлення психологічного заключення. Прогноз та розробка програми дій. Дотримання етичних норм психодіагностики.

Літ. основна: [4, с. 104-122]; [6, с. 197-199].

Тема 5. Особливості проведення наукового експериментального психологічного дослідження

Поняття про експериментальну психологію. Виникнення та розвиток

експериментальної психології. Основні ознаки експериментального психологічного дослідження: наявність проблеми, наявність наукової гіпотези, підготовка і проведення наукового експерименту, використання методів математичної статистики. Проблеми експериментальної педагогічної психології. Моделі експериментів в соціальній психології і прикладних дослідженнях. Види наукових психологічних досліджень: оглядово-аналітичне, оглядово-критичне, теоретичне, емпірично-описове, емпірично- пояснювальне, методичне. Поняття про актуальність, новизну і практичну значущість експериментального вирішення психологічної проблеми. Підготовка і проведення наукового експериментального дослідження. Основні елементи наукового доведення: аргументи, факти, демонстрація висновків. Статистичний аналіз експериментальних даних і способи наочного представлення результатів.

Літ. основна: [10, с. 162-184]; [11, с. 119-154].

Додаткова літ.: [13, с. 260-274].

Модульний цикл III Психодіагностика особистості

Тема 6. Типологічна діагностика та діагностика рис особистості

Феноменологія, структура та динаміка особистості. Види описів особистості: теорії рис, теорії типів, теорії інстанцій. Психодіагностика особистості в системі диференціації. Складові структури особистості (мотиваційно-смилова, емоційно-вольова, конституційна, актуалізаційно-діяльнісна, когнітивна), їх взаємодія. Карта особистості. Групи методів вивчення особистості: спостереження, вивчення біографії, бесіда, інтерв'ю, експериментальні методи, проєктивні методи. Характеристика теорії особистісних рис. Діагностика рис особистості. Конституційні, індивідуальні, особистісні риси. Опитувальник рис особистості. Характеристика теорії клінічних типів особистості. Типологічна діагностика. Типологічні питальники (опитувальник Айзенка, опитувальник Шмишека). Проблема індивідуально-типологічних відмінностей особистості.

Літ. основна: [10, с. 162-184]; [11, с. 119-154].

Додаткова літ.: [13, с. 260-274].

Тема 7. Діагностика інтелектуально-пізнавальної сфери особистості

Поняття « інтелект». Інтелект, спадковість, соціальне середовище. Функції інтелекту. Особистість і інтелект. Теорії структури інтелекту. Структура інтелекту за Дж. Гільфордом. Роботи Айзенка. Позиції визначення інтелекту Ч.Спірмена та Л.Терстоуна. Інтелект людини за Р.Мейлі (логічно-формальний, наочно-конкретний, аналітично-рецептивний, комбінаторно-творчий, сприйнятливо-тонкий, загострено-спрямований). Найбільш відомі методики діагностики інтелекту. Тести інтелекту Векслера. Психометричні методи вимірювання інтелекту, їх діагностичне значення. Оцінка інтелекту. Коефіцієнт інтелекту. Психодіагностика здібностей. Об'єкт і методи. Тест Амтхауера. Сфери застосування тестів здібностей. Параметри творчої обдарованості. Діагностика креативності. Діагностика пізнавальної сфери особистості (індивідуальні якості, перцептивні, мнемічні, імаженативні, атенційні здібності, розумовий розвиток).

Літ. основна: [10, с. 162-184]; [11, с. 119-154].

Додаткова літ.: [13, с. 260-274].

Тема 8. Діагностика мотиваційної сфери та спрямованості особистості.

Концептуальний опис мотиваційної сфери особистості. Різні схеми аналізу мотивації. Мотив і мотивація. Моделі мотивації: змістовні та процесуальні. Мотиви і потреби. Індикатори мотивації. Операційні індикатори, що опосередковують процеси, та критерії мотивації. Основні підходи до класифікації мотивів діяльності. Прямі методи психодіагностики мотиваційної сфери особистості. Проективні методи діагностики потреб та мотивів. Малюнковий тест фрустрації Розенцвейга. Методика мотиваційної індукції Ж.Ньютена. Тест гумористичних фраз. Вимірювання мотивації досягнення. Опитувальник для вимірювання потреби в досягненні. Тест-питальник А. Мехрабіана для вимірювання мотивації досягнення: мотив прагнення до успіху і мотив уникнення невдачі (запропонована М.Ш. Магомед-Бміновим). Шкала оцінки мотивації схвалення (Д.Крауна, Д.Маслоу). Визначення рівня домагань ."Моторна проба Шварцландера".

Літ. основна: [10, с. 162-184]; [11, с. 119-154].

Додаткова літ.: [13, с. 260-274].

Тема 9. Діагностика емоційно-вольової сфери особистості

Емоційна індивідуальність особистості: динамічні особливості почуттів, емоційні риси характеру, загальна емоційна спрямованість особистості. Діагностика емоційних властивостей особистості. Темперамент та емоційні прояви особистості. Діагностика темпераменту. Емоційні риси характеру. Діагностика емпатійності. Діагностика емоційних станів особистості. Методика Спілбергера (діагностика ситуативної та особистісної тривожності). Методика Філліпса. Опитувальник САН. Діагностика емоційної спрямованості особистості. Типи загальної емоційної спрямованості (альтруїстичний, комунікативний, праксичний, гностичний, романтичний, пугнічний, естетичний, глоричний, акізитивний, гедонічний).

Діагностика соціального та емоційного інтелекту. Стрес, види стресів, динаміка стресового стану, індивідуальний сценарій стресової поведінки. Діагностика вольової сфери особистості.

Літ. основна: [10, с. 162-184]; [11, с. 119-154].

Додаткова літ.: [13, с. 260-274].

СТРУКТУРА ЗАЛІКОВОГО КРЕДИТУ З ПСИХОДІАГНОСТИКИ

Тема	Загальний обсяг годин	Лекції, годин	Практичні, годин	ІР	Самостійне опрацювання матеріалу, годин
<i>Тема 1. Вступ до психодіагностики. Класифікація психодіагностичних методів</i>	28	8	6		24
<i>Тема 2. Психометричні основи психодіагностики. Характеристика тестів.</i>	24	6	6		24

Тема 3. Стандартизовані самозвіти та проєктивні методики.	24	6	4		24
Тема 4: Організація і проведення психодіагностичного обстеження. Етапи психодіагностичного процесу	28	6	4		20
Тема 5: Особливості проведення наукового експериментального психологічного дослідження	24	6	4		20
Тема 6. Типологічна діагностика та діагностика рис особистості	28	6	4		24
Тема 7. Діагностика інтелектуально-пізнавальної сфери особистості	26	6	4		24
Тема 8. Діагностика мотиваційної сфери та спрямованості особистості.	28	6	4		20
Тема 9. Діагностика емоційно-вольової сфери особистості	24	6	4		24
Всього по заліковому кредиту	300	56	40		204

ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

(обсяг практичних занять 40 год)

Практичне заняття 1: Вступ до психодіагностики. Класифікація психодіагностичних методів. – 2 год.

Літ. основна: [1, с. 276-278]; [3, с. 40-43]]; [4, с. 81-89].

Додаткова літ.: [12, с. 264-279].

Практичне заняття 2: Психометричні основи психодіагностики. Характеристика тестів. – 2 год.

Літ. основна: [7, с. 8-35],]; [8, с. 55-135].

Практичне заняття 3: Тема 3. Стандартизовані самозвіти та проєктивні методики. – 2 год.

Літ. основна: [5, с. 46-49]; [9, с. 465-472].

Практичне заняття 4: Організація і проведення психодіагностичного обстеження. Етапи психодіагностичного процесу. – 2 год.

Літ. основна: [4, с. 104-122]; [6, с. 197-199]

Практичне заняття 5: Особливості проведення наукового експериментального психологічного дослідження. – 2 год.

Літ. основна: [10, с.162-184]; [11, с. 119-154].

Додаткова літ.: [13, с. 260-274].

Практичне заняття 6: Типологічна діагностика та діагностика рис особистості. – 2 год.

Літ. основна: [10, с.162-184]; [11, с. 119-154].

Додаткова літ.: [13, с. 260-274].

Практичне заняття 7: Діагностика інтелектуально-пізнавальної сфери особистості. – 4 год.

Літ. основна: [10, с.162-184]; [11, с. 119-154].

Додаткова літ.: [13, с. 260-274].

Практичне заняття 8: Діагностика мотиваційної сфери та спрямованості особистості. – 2 год.

Літ. основна: [10, с.162-184]; [11, с. 119-154].

Додаткова літ.: [13, с. 260-274].

Практичне заняття 9: Діагностика емоційно-вольової сфери особистості. – 2 год.

Літ. основна: [10, с.162-184]; [11, с. 119-154].

Додаткова літ.: [13, с. 260-274].

ЛАБОРАТОРНІ РОБОТИ програмою не передбачені.

ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАНЯТТЯ

Самостійне опрацювання позалекційних тем (54 год.)

Для отримання рейтингових балів необхідне виконання самостійних робіт, що носять творчий характер, на кожному практичному занятті. Для цього пропонуються теми курсу, що не ввійшли в лекційний чи практичний план викладання дисципліни.

№	Тема	Год.
1.	Розкрити тенденції становлення сучасних напрямів у психодіагностиці.	3
2.	Проаналізувати класифікації психодіагностичних методів. Зупиніться на одній із класифікацій психодіагностичних методів. Обґрунтуйте доцільність такої класифікації.	3
3.	Обґрунтуйте переваги використання тестового методу в психодіагностиці. Проаналізуйте проблеми його використання.	3
4.	Обґрунтуйте, якими психометричними знаннями повинен володіти практичний психолог.	3
5.	Охарактеризувати чинники від яких залежить достовірність самозвіту.	3
6.	Розкрити способи "захисту" від фальсифікації даних при використанні опитувальників.	3
7.	Дати класифікацію стандартизованих самозвітів.	3

8.	Теоретичні джерела проєктивного методу. Класифікація проєктивних методик.	3
9.	Характеристики проєктивних методик: переваги і недоліки.	3
10.	Охарактеризувати основні типи досліджуваних..	3
11.	Розкрити специфіку організації групового психологічного обстеження.	3
12.	Розкрити особливості чинників від яких залежить достовірність психологічного діагнозу.	3
13.	Підбір і апробація необхідних психодіагностичних методик за обраною студентом темою наукового дослідження. Складання програми дослідження.	3
14.	Провести самостійне обстеження особистості за допомогою методики Шмішека. Здійснити інтерпретацію отриманих даних.	3
15.	Провести дослідження за допомогою тесту Равена, проаналізувати результати.	3
16.	Проаналізувати тест креативності Торранса, дати йому оцінку.	3
17.	Самостійне опрацювання тесту: рівень персональних досягнень (Вандерлік В.Ф.)	3
18.	Прогресивні матриці Равена. Аналіз методики з наступним груповим обговоренням.	3
19.	Робота з методикою В.К.Гербачевського та методикою "Моторна проба Шварцландера", спрямованими на визначення рівня домагань.	3
20.	Ознайомлення з тестом-питальником А.Мехрабіана для вимірювання мотивації досягнення (запропонованим М.Ш.Магомед-Бміновим).	3
21.	Робота з методикою мотиваційної індукції Ж.Ньютена.	2
22.	Провести дослідження за допомогою методики вивчення фрустраційних реакцій (С.Розенцвейга) та проаналізувати результати.	2
23.	Провести дослідження в студентській аудиторії за допомогою методики діагностика ціннісних орієнтацій (М.Рокича). Проаналізувати результати, написати висновки.	2
24.	Ознайомитися з шкалою оцінки мотивації схвалення (Д.Крауна, Д.Маслоу). Провести дослідження, проаналізувати результати.	2
25.	Охарактеризувати методики для діагностики властивостей темпераменту. Провести за допомогою однієї методики (на вибір студента) дослідження. Здійснити інтерпретацію отриманих даних.	2
26.	Провести самостійне дослідження особливостей діагностики тривожності	2
27.	Підібрати банк методик для діагностики емоційних станів особистості.	2
28.	Самосвідомість як об'єкт психодіагностики.	2
29.	Класифікація методик психодіагностики самосвідомості.	2
30.	Діагностика самоставлення особистості.	2
31.	Провести за допомогою методики Келлі (Rep-test) дослідження. Здійснити інтерпретацію отриманих даних.	2
32.	Провести за допомогою методики Q-сортування дослідження. Здійснити інтерпретацію отриманих даних.	2
33.	Провести дослідження за допомогою тесту-питальника рівня суб'єктивного контролю Д.Роттера, оформити результати дослідження.	2
34.	Підібрати та проаналізувати методики діагностики самооцінки.	2
35.	Обґрунтувати необхідність використання проєктивних методик при діагностиці самосвідомості особистості.	2

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Викладання теоретичного матеріалу з використанням опорного мультимедіа-конспекту; постановка проблемних запитань, застосування міні-дискусій, виконання пошукових і творчих завдань із використанням теоретичного матеріалу, робота малих творчих груп по аналізу та використанню запропонованих психодіагностичних методик, самостійний пошук необхідної довідкової інформації у різноманітних ресурсах, зокрема електронних; самостійна робота з психодіагностичним інструментарієм.

МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ

Контроль навчальної роботи студента здійснюються за модульно-рейтинговою системою (регламент додається).

Перевірка глибини засвоєння знань, рівня сформованості навичок та умінь студентів відбувається у формі поточного, проміжного та підсумкового видів контролю.

Поточний контроль здійснюється на кожному занятті в межах змістового модулю, має навчальний характер, може проводитися в формі опитування, виконання практичних та тестових завдань.

Проміжний контроль здійснюється з метою перевірки рівня засвоєння теоретичного і практичного матеріалу змістового модулю та передбачає виконання студентами завдань для модульного контролю.

Підсумковий контроль проводиться у формі заліку після закінчення вивчення навчальної дисципліни.

ЛІТЕРАТУРА

А. Основна навчальна література

Ном. п/п	Назва (повне бібліографічне описання)	Наявна кількість примірн.	Вид
1	2	3	4
	<i>Підручники, навчальні посібники</i>		
1.	Анастази А., Урбина С. Психологическое тестирование. – СПб., 2001.		Друк.
2.	Бурлачук Л. Ф. Психодиагностика: Учебник для вузов. — СПб. : Питер, 2006. — 351 с: ил. — (Серия «Учебник нового века»).	1	Друк.
3.	Галян І.М. Психодіагностика : навч. посіб. / І. М. Галян. - К. : Академвидав, 2009. - 463 с.	1	Друк.
4.	Кулагин Б.В. Основы профессиональной психодиагностики. – Л., 1984. – 216 с.		Друк.

5.	Лебедева Л. Д., Никонорова Ю. В., Тараканова Н. А. Энциклопедия признаков и интерпретаций в проективном рисовании и арт-терапии. – СПб.: Речь, 2006. – 336 с.	1	Друк.
6.	Немов Р.С. Психология: Учеб для студ-ов пед. вузов : В 3 кн. – Кн.3: Психодиагностика. – 2001. – 640с.	1	Друк.
7.	Психология индивидуальных различий: Тесты / Под ред.Ю. Б. Гиппенрейтер, В. Я. Романова. — М., 1982.		Друк.
8.	Райгородский Д.Я. Практическая психодиагностика. Методики и тесты. Учебное пособие. – Бахрах-М, 2015.		Друк.
9.	Райгородский Д.Я. Энциклопедия психодиагностики. Том 1. Психодиагностика детей. – Самара : Бахрах-М, 2008. – 624 с.		Друк.
10.	Райгородский Д.Я. Энциклопедия психодиагностики. Т.2. Психодиагностика взрослых – Самара : Бахрах-М, 2015. – 703с.	1	Друк.
11.	Райгородский Д.Я. Энциклопедия психодиагностики. Т. 3. Психодиагностика семьи – Самара : Бахрах-М, 2009. – 695с.		Друк.
12.	Самошкіна Л.М., Лазаренко В.І. Психодіагностика. Навч. посіб. – Д.: РВВ ДНУ, 2001. – 44с.		Друк.

Б. Додаткова рекомендована література

1. Батаршев А.В. Темперамент и характер: Психологическая диагностика. – М. : Изд-во ВЛАДОС-Пресс, 2001. – 336с.
2. Дубровская О.Ф. Восьмицветовой тест Люшера. – М. : Когито-центр, 2008. – 64с.
3. Маховер. Рисунок человека. — М., 1999.
4. Психологическая диагностика социального интеллекта личности) Т.Н. Карпович. – Мозырь: Содействие, 2007. – 164 с. – Мн.: 2006. – 130с.
5. Фетискин Н. П. и др. Социально-психологическая диагностика развития личности и малых групп. – М.: ИИП, 2009.

Розробник програми _____

Колісник Л.О.

Завідувач кафедри _____

Світайло Н.Д.

РЕГЛАМЕНТ
МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВОГО КОНТРОЛЮ І ОЦІНЮВАННЯ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ПСИХОДІАГНОСТИКА

1. **Структура навчальної дисципліни:** загальний обсяг 300 год. (10 кредитів); лк. - 56 год.; практ. – 40 год. СРС – 204 год., диф. залік
2. **Організація навчального процесу:** семестрів викладання – 1 ; модульний цикл – 3.
3. **Шкала оцінювання з навчальної дисципліни:** **R = 100 балів.**
4. **Розподіл рейтингових балів за видами навчальної роботи:**
 - робота на лекційних заняттях: 5 п. 3 бали = 15 балів;
 - робота на практичних заняттях: 5 п. 10 бали = 50 балів;
 - виконання плану самостійної роботи: 15 балів;
 - виконання пмк: 20 балів.

Умови ліквідації заборгованостей з поточної роботи: перескладання незадовільних оцінок з модульних контролів здійснюється не пізніше двох тижнів наступного модульного циклу, як правило, одноразово; при виконанні всіх запланованих видів навчальної роботи і незадовільній підсумковій оцінці з модульного циклу рейтингові бали студентів нараховуються; при позитивній оцінці за модульний цикл і виконанні всіх запланованих видів навчальної роботи підвищення рейтингового балу шляхом перескладання будь-якої складової навчальної роботи не здійснюється.

5. **Підсумкове семестрове оцінювання навчальної роботи студента та умови допуску (недопуску) студента до підсумкового контролю:**

Підсумкова семестрова оцінка за національною шкалою оцінювання та європейською шкалою оцінювання ECTS відповідно до накопичених рейтингових балів визначається із таких співвідношень:

СУМА БАЛІВ	ОЦІНКА ECTS	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ
		диференційований залік
90-100	A	відмінно
82-89	B	добре
74-81	C	
64-73	D	задовільно
60-63	E	
35-59	FX	незадовільно
1-34	F	

При отриманні підсумкової семестрової оцінки за накопиченими рейтинговими балами поточного контролю “FX” студент має право на дворазову спробу отримання

позитивної оцінки на заході підсумкового семестрового контролю (перше перескладання викладачеві, друге – комісії).

При отриманні підсумкової семестрової оцінки за накопиченими рейтинговими балами поточного контролю “F” студент не допускається до заходу підсумкового семестрового контролю, вважається таким, що має академічну заборгованість з навчальної дисципліни, і представляється деканатом до відрахування (крім випадків продовження деканатом ліквідації академічної заборгованості за наявності документально підтверджених поважних причин неуспішності студента).

Провідний викладач
навчальної дисципліни _____ Колісник Л.О.
(підпис)

Завідувач кафедри _____ Світайло Н.Д.
(підпис)

“ _____ ” _____ 2017 р.